

- Încălcarea articolului 2 din Regulamentul nr. 1258/99, întrucât decizia atacată îl aplică într-o situație necorespunzătoare, dată fiind insuficiența neregulilor apreciate de către Comisie.
- Încălcarea dispozițiilor articolului 2 din același regulament, precum și a prevederilor Liniilor directe privind calculul consecințelor financiare în vederea pregătirii deciziei de lichidare a conturilor FEOGA, secțiunea Garantare.

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 1663/95 al Comisiei din 7 iulie 1995 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 729/70 al Consiliului privind procedura de lichidare a conturilor FEOGA, secțiunea Garantare (JO L 158, 8.7.1995, p.6).
- (²) Regulamentul (CEE) nr. 729/70 al Consiliului din 21 aprilie 1970 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 94, p. 13).
- (³) Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 160, 26.6.1999, p. 103).

Recurs introdus la 6 martie 2008 de Luigi Marcuccio împotriva ordonanței pronunțate la 14 decembrie 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-21/07, Marcuccio/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-114/08 P)

(2008/C 107/69)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Republica Italiană) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

În orice caz:

- anularea ordonanței atacate în tot și fără vreo excepție;
- constatarea faptului că acțiunea în primă instanță a fost introdusă *intra dies* de către recurent;
- constatarea faptului că acțiunea în primă instanță era perfect admisibilă;

În principal:

- admiterea solicitărilor formulate în acțiunea în primă instanță în tot și fără vreo excepție,
- precum și obligarea intimatului la plata către recurent a tuturor cheltuielilor de judecată suportate de către acesta și aferente atât acțiunii în primă instanță, cât și prezentului recurs;

Sau, în subsidiar:

- trimiterea prezentei cauze Tribunalului Funcției Publice pentru ca acesta să se pronunțe din nou în complet diferit cu privire la aceasta.

Motivele și principalele argumente

Recurentul invocă următoarele motive de recurs:

1. Lipsa absolută de motivare în contextul confuziei între noțiunea de materializare a unui eveniment generator al prejudiciului menționat la al doilea paragraf al articolului 288 (fostul articol 215) din Tratatul CE și noțiunea de prejudiciu;
2. Încălcarea articolului 288 din Tratatul CE, a primului paragraf al articolului 46 din Statutul Curții de Justiție, a articolului 90 din Statutul funcționarilor Comunităților Europene (denumit în continuare „Statutul funcționarilor”), a principiilor securității juridice, al dreptului la protecție jurisdicțională și al dreptului la un proces corect și echitabil;
3. Interpretări și aplicare greșite, false și neraționale ale noțiunii de dată de începere sau *dies a quo* în determinarea termenului rezonabil pentru exercitarea unei acțiuni în temeiul articolului 288 din Tratatul CE;
4. Lipsa absolută a motivării, inclusiv pentru lipsa absolută a cercetării judecătorești, precum și încălcarea articolului 90 din Statutul funcționarilor și a principiilor generale ale dreptului relevante în contextul analizării termenului de începere a prescripției unei acțiuni în temeiul articolului 288 din Tratatul CE;
5. Lipsa absolută a motivării cu privire la prezumata tardivitate a acțiunii formulate de recurent în temeiul articolului 288 din Tratatul CE;
6. Încălcarea articolelor 235 și 288 din Tratatul CE privind competența instanței comunitare în cadrul unei acțiuni de despăgubire a prejudiciului și îndepărtarea nemotivată, arbitrară și illogică de la jurisprudența relevantă în materie;
7. Încălcarea normelor privind un proces echitabil, cu referire specială la cele prevăzute de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.